

UDENRIGSMINISTERIET

ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: 45 33 82 00 00
GIROKONTO 3 00 18 06
TELEX: 31292 ETR DK
TELEFAX: 45 31 54 05 33
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES

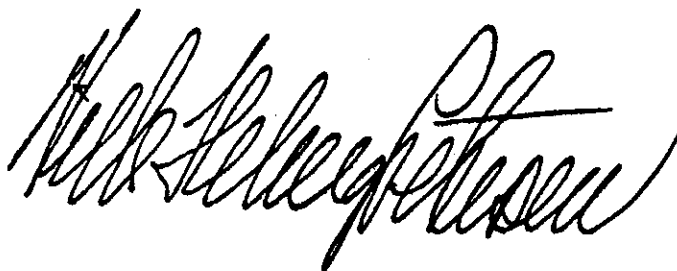
Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

1 bilag Kontor N.1

J.nr. 400.C.2-0

Dato 19. januar 1995

./. Til underretning for Folketingets Europaudvalg ved-
lægges arbejdsprogrammet for det franske EU-formand-
skab for første halvår 1995.

DET FRANSKE EU-FORMANDSKABS
PRIORITETER

DET FRANSKE FORMANDSKABS FIRE PRIORITETER

Fra den 1. januar 1995 varetager Frankrig i seks måneder formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union.

Dette formandskab ligger i en periode, som er af særlig stor betydning for den europæiske konstruktion. Europa har ændret sig: det er netop blevet udvidet med Østrig, Finland og Sverige. Det franske formandskab falder sammen med disse nye partners tiltræden og med indsættelsen af en ny Kommission, som for første gang er udpeget efter proceduren i Maastricht-traktaten. Desuden er verden uden for Unionen i komplet forandring, hvad enten det drejer sig om Østeuropa, udviklingslandene, de internationale handelsforbindelser eller sikkerhedsspørgsmålene.

Den Europæiske Union må tage højde for disse ændringer, som samtidig er udfordringer, der kræver en udpræget evne hos medlemsstaterne til at forestille sig, hvordan tingene vil udvikle sig i fremtiden, samt øget solidaritet.

Med dette for øje har det franske formandskab fastlagt sine prioriteter i nært samråd med det foregående formandskabsland, Tyskland, og med de to lande, som følger efter, Spanien og Italien. Der vil derved kunne sikres en bedre sammenhæng i og opfølgning af de iværksatte foranstaltninger.

Det franske formandskabs prioriteter er samlet om fire hovedmålsætninger:

- at fremme vækst og beskæftigelse;
- at fremme sikkerheden i Europa;
- at styrke den europæiske kultur og identitet;
- at forberede regeringskonferencen i 1996.

1. Fremme af vækst og beskæftigelse

De europæiske økonomier begynder at rejse sig efter en kraftig afmatning. Alt skal sættes ind på, at opsvinget for europæerne konkret udmønter sig i en betydelig nedbringelse af arbejdsløsheden og en reaktivering af investeringer og forbrug.

Frankrig vil bestræbe sig på at tage eller støtte alle initiativer, som kan understøtte det økonomiske opsving, forbedre den europæiske industris konkurrenceevne og forsvare denne konkurrenceevne mod visse former for illoyal praksis. Der skal gennemføres fem typer aktioner.

Den monetære union og økonomisk samordning

Alle disponible midler skal sættes ind på at forberede overholdelsen af tidsplanerne i Maastricht-traktaten på det økonomiske og monetære område: at få indført en fælles valuta fra 1997 og senest i 1999. For at overholde denne frist må den monetære samhørighed opretholdes, konvergenspolitikkerne overvåges og overgangen til Den Monetære Unions tredje fase forberedes teknisk.

Fjernelse af de strukturelle hindringer for vækst og beskæftigelse

Selv om Den Økonomiske og Monetære Union er en nødvendig forudsætning for etableringen af en stabil ramme om en saneret økonomi og et tilfredsstillende beskæftigelsesniveau, kan den ikke i sig selv sikre disse mål. Der er fortsat en række strukturelle hindringer, som skal overvindes. Der er allerede indledt overvejelser på grundlag af Europa-Kommissionens hvidbog, fra 1993. Det franske formandskab vil uddybe disse overvejelser med henblik på at gøre forslagene i hvidbogen mere effektive.

Store infrastrukturprojekter

Den Europæiske Unions bidrag til opsvinget i væksten og udviklingen i beskæftigelsen er knyttet til gennemførelsen af de fjorten store transportinfrastrukturprojekter, som Det Europæiske Råd i Essen traf afgørelse om. Størsteparten af bevillingerne i finansforordningen til de transeuropæiske net skal frigøres for at de projekter, som er parate, kan sættes i gang straks.

Det indre marked

Det store marked, som blev indført den 1. januar 1993, udgør for den offentlige opinion en af de mest synlige og konkrete manifestationer i den europæiske konstruktion. Dog er den fri bevægelighed for personer, varer, kapital og tjenesteydelser endnu ikke fuldstændig gennemført. Det franske formandskab vil derfor fortsætte gennemførelsen heraf under streng overholdelse af de principper, der er absolut nødvendige for den harmoniske udvikling af Den Europæiske Union, især subsidiaritet, begrebet offentlig tjeneste og beskyttelse af forbrugere og miljø. Desuden vil det franske formandskab bestræbe sig på at øge bekæmpelsen af svig mod Fællesskabets finansielle interesser og svig mod fællesskabslovgivningen ved at foreslå sine partnere, at det indre marked får et aspekt, som det mangler, sanktionsaspektet.

Endelig vil der blive afholdt en bred debat om metoden til udvikling af den sociale dialog, den faktiske anvendelse af de sociale og arbejdsmarkedsmæssige regler vil blive styrket, og der vil blive indledt overvejelser om finansieringen af den sociale beskyttelse.

Forsvar af Europas interesser på den internationale scene

Frankrig agter også særlig at arbejde for, at der tages behørigt hensyn til europæiske interesser på den internationale scene, ved at sørge for den faktiske og gensidige iværksættelse af GATT-forpligtelserne, ved at fortsætte de igangværende forhandlinger, især om de finansielle tjenesteydelser, luftfart og stål, og ved at forberede Unionen og dens medlemsstater på at indtage den plads, som tilkommer dem i Verdenshandelsorganisationen (WTO).

Frankrig ser også gerne, at WTO tager sig af de nye emner inden for verdenshandelen, som f.eks. menneskerettigheder på det arbejdsmæssige område og miljøbeskyttelse.

2. Fremme af sikkerheden i Europa

Fred og stabilitet

Den vigtigste nyskabelse i traktaten om Den Europæiske Union, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), er sat på en af de første konkrete opgaver med konferencen om stabilitet i Europa, som afsluttes i Paris i marts med indgåelsen af en pagt, der omfatter aftalerne om godt naboskab mellem signatarlandene. Formålet med denne pagt er i højere grad at sikre respekt for minoriteters rettigheder i Europa, at konsolidere grænserne og at forebygge konflikter.

At søge at finde en politisk løsning, der gør det muligt at afklare den nuværende situation i det tidligere Jugoslavien, er et af Frankrigs prioriterede mål. Denne situation gør det så meget desto mere påtvungende at få bekræftet Den Vesteuropæiske Unions (WEU) rolle som instrument i en fælles forsvarspolitik for Unionens medlemsstater, som landene i Central- og Østeuropa nu er inddraget i. Frankrig vil arbejde i retning af en sådan styrkelse.

Åbning og samarbejde

Dette forsøg på at opnå fred på hele det europæiske kontinent skal ledsages af et øget samarbejde med landene i Central- og Østeuropa. Dette samarbejde - som for øjeblikket foregår inden for rammerne af associeringsaftaler - tager sigte på at hjælpe disse lande med at forberede sig på en senere tiltrædelse af Unionen. I denne forbindelse agter Frankrig at fortsætte det forberedende arbejde, der blev indledt under det tyske formandskab, og samtidig præcisere, hvilke konsekvenser disse fremtidige tiltrædelser ikke kan undgå at få for det nuværende system. Med henblik herpå vil det især koncentrere sig om gennemførelsen af de forskellige undersøgelser, som blev lanceret på Det Europæiske Råd i Essen, navnlig vedrørende det indre marked, sikkerhed og den fælles landbrugspolitik.

Frankrig agter ligeledes at gøre en særlig indsats med hensyn til Unionens politik i Middelhavsområdet, som er meget væsentlig for stabiliteten i Europa. Tre aktionsområder vil blive prioriteret: udvikling af forbindelserne med Maghreb, styrkelse af Unionens

rolle i fredsprocessen i Mellemøsten og gennemførelsen af toldunionen med Tyrkiet. Disse aktioner er af særlig betydning, fordi det er under det franske formandskab, Unionen skal forberede iværksættelsen i 1995 af sin nye strategi i Middelhavsområdet, som skal forelægges under det spanske formandskab på en ministerkonference.

Frankrig vil ligeledes skulle bekræfte det særlige, mangeårige partnerskab med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS): midtvejsrevision af Lomé-konventionen og oprettelse af Den 8. Europæiske Udviklingsfond. Der vil ligeledes blive gjort en særlig indsats for at hjælpe Afrika til at kunne forebygge kriser på det afrikanske kontinent og iværksætte fredsbevarende operationer.

Sikkerheden inden for Unionen

Den indre sikkerhed er blevet en af borgernes største bekymringer.

Maastricht-traktaten og Schengen-konventionen har styrket midlerne for politisamarbejdet og det rettlige samarbejde. Frankrig agter under sit formandskab at støtte sig på disse instrumenter for at øge Unionens indsats, mod især organiseret kriminalitet og narkotikahandel, med iværksættelsen af Europol. Samtidig skal bekæmpelsen af ulovlig indrejse af udlændinge fra tredjelande fortsættes, og det samme gælder integrationen af de udlændinge, som lovligt har fast bopæl i Den Europæiske Union.

3. Styrkelse af den europæiske kultur og identitet

At styrke Europas stilling i verden, ikke blot ved dets økonomiske og politiske tilstedeværelse, men også ved rækkevidden af dets kulturelle og sproglige rigdom og forskellighed, vil være det franske formandskabs tredje prioriterede område.

Informationssamfundets komme giver den europæiske audiovisuelle sektor muligheder og udfordringer, som skal tages op i forbindelse med revisionen af direktivet om grænseoverskridende tv og omlægningen af Media-programmet til i højere grad at vedrøre spredning og distribution af europæiske audiovisuelle værker i hele Europa. Der vil ligeledes blive ført en aktiv europæisk politik inden for uddannelse og forskning.

Endelig agter det franske formandskab at gøre en særlig indsats for at fremme flersprogetheden, som er en særlig kulturarv for Europa.

4. Forberedelse af regeringskonferencen i 1996

De tre nye landes tiltrædelse og udsigten til en endnu større udvidelse af Unionen taler yderligere for gennemførelsen af den institutionelle reform.

I traktaten om Den Europæiske Union er der fastsat et møde i 1996: regeringskonferencen, hvorunder medlemsstaterne ligeledes vil kunne beslutte at øge deres samarbejde yderligere på flere områder af Maastricht-traktaten. Det franske formandskab skal i god tid før det første møde den 2. juni 1995 udarbejde den rapport fra Rådet, som skal ligge til grund for ministrenes personlige repræsentanters overvejelser.

I. FREMME AF VÆKST OG BESKÆFTIGELSE

1. Den Økonomiske og Monetære Union

Samordning af de økonomiske politikker

Anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union, som trådte i kraft den 1. januar 1994, er skredet godt frem. Proceduren med multilateral overvågning af den økonomiske politik og budgetpolitikken er blevet iværksat på tilfredsstillende måde med vedtagelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og for henstillinger til de medlemsstater, der har et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud.

Det franske formandskab vil aktivt bestræbe sig på at få forberedelsen af tredje fase til at skride frem ved hjælp af alle de instrumenter, som traktaten åbner mulighed for:

- fortsættelse og tilpasning af den multilaterale overvågning af den økonomiske politik og budgetpolitikken med henblik på øget effektivitet;
- indledning af drøftelser om, hvordan ecuen kan indføres som fælles valuta;
- drøftelse af rapporterne fra Kommissionen og fra Det Europæiske Monetære Institut om medlemsstaternes fremskridt i opfyldelsen af deres forpligtelser med henblik på gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union.

Disse tiltag ledsages på nationalt plan af fortsatte bestræbelser på at nedbringe de offentlige underskud med henblik på at overholde traktatens kriterier for overgang til tredje fase i 1997 eller 1999.

Desuden vil det franske formandskab lægge særlig vægt på forberedelsen af GATT-forhandlingerne om finansielle tjenesteydelser. Det vil så vidt muligt afslutte forhandlingen om BCCI-direktivet og fremskynde drøftelserne om direktiverne om værdipapirgarantier og beskyttelse af investorer, investeringsinstitutter, tilsyn med forsikringsgrupper og

harmonisering af kreditforsikring på mellemlang sigt. Formandskabet vil sørge for at få arbejdet med de grænseoverskridende betalinger afsluttet hurtigt.

2. Hvidbogen

I hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse foreslås en detaljeret analyse af de økonomiske konjunkturer, og det præciseres, på hvilke områder det er nødvendigt at sætte ind:

- der skal tilvejebringes de nødvendige midler til finansieringen af de fjorten store transportinfrastrukturprojekter;
- hver af medlemsstaterne skal undersøge, hvordan deres arbejdsmarked kan tilpasses inden for de retningslinjer, som blev fastlagt på Det Europæiske Råd i Essen;
- arbejdet til forbedring af interaktionen mellem øget miljøbeskyttelse og øget økonomisk vækst skal fortsættes.

De transeuropæiske net

Den faktiske iværksættelse af de fjorten projekter, som blev vedtaget på Det Europæiske Råd i Essen, forudsætter, at det besluttet, at de først og fremmest skal finansieres med midler fra den finansforordning vedrørende de transeuropæiske net, som er under forhandling.

Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af kortet over transportnet på kontinentet vil styrke synergien i medlemsstaternes indsats og bidrage til fastlæggelsen af projekter af fælles interesse. Med Fællesskabets aktion fortsættes netsammenslutningen i områder med øget samhandel og kommunikation, desuden fortsættes harmoniseringen af de standarder, som garanterer infrastrukturernes og tjenesteydelsernes kompatibilitet og sikkerhed og det samme gælder planerne om udbygning mod Middelhavet og Østeuropa. Derfor er direktivet om højhastighedsjernbanenettens interoperabilitet af afgørende betydning for udviklingen af den europæiske transport.

Virksomhedernes konkurrenceevne

De europæiske virksomheders konkurrenceevne og viden er deres største trumfkort i den internationale konkurrence. Deres dynamik er en forudsætning for, at der skabes arbejdspladser.

Lempelse af kravene og administrativ forenkling

Det franske formandskab vil fortsætte gennemgangen af Fællesskabets og de nationale lovgivninger og retsfor skrifter med det formål at lempe de krav, som stilles til virksomhederne, uden at anfægte hverken gældende fællesskabsret eller de fælles politikker.

Det vil konkret følge op på arbejdet i de grupper under Kommissionen, hvor disse spørgsmål drøftes, med henblik på beslutningsomt at iværksætte subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Styrkelse af de fælles politikker til fordel for virksomhederne

Den Europæiske Union har netop vedtaget særprogrammerne i fjerde rammeprogram for forskning og udvikling. Formandskabet vil sørge for at tilnærme disse fællesskabsaktioner til markedets behov.

3. Borgernes livskvalitet

Gennemførelsen af det indre europæiske marked har for virksomhederne og for alle europæere skabt et nyt åbent område med fri bevægelighed for personer.

I forbindelse med markedsliberaliseringen er det dog nødvendigt med beskyttelse for at sikre borgerne en tilfredsstillende levestandard. Maastricht-traktaten gør det muligt for Unionen at føre en mere ambitiøs politik med hensyn til forbrugerbeskyttelse, miljøbeskyttelse og transportsikkerhed. Det franske formandskab søger at øge disse politikkers effektivitet ved at skabe bedre vilkår for den faktiske anvendelse af fællesskabsretten i hele Unionen.

Forbrugerbeskyttelse

Gennemførelsen af det indre marked skal komme forbrugerne til gode i deres dagligdag. Harmoniseringen af retsforskrifterne til fordel for private vil skabe betingelserne for en mere lige konkurrence på fællesskabsmarkedet, samtidig med, at den giver Den Europæiske Union en mere konkret dimension.

Der er allerede blevet vedtaget visse vigtige tekster, men resultatet er fortsat beskedent. Det franske formandskab agter at føre en ambitiøs forbrugerbeskyttelsespolitik. Konsolideringen af allerede eksisterende beskyttelse på området vil blive suppleret med nye projekter (forbrugerretshjælp, sikkerhed i forbindelse med forbrugsgoder, eftersalgsservice og aftaler om fjernsalg). Med henblik herpå vil det franske formandskab forelægge et memorandum for Fællesskaberne.

Miljøbeskyttelse

Hvad enten det drejer sig om nedbrydningen af ozonlaget eller om drivhuseffekten, bekæmpelse af grænseoverskridende forurening, beskyttelse af Fællesskabets økologiske arv, gennemførelse af miljøforanstaltninger eller lignende, bør europæerne samarbejde aktivt om at løse de globale miljøproblemer uden at skabe konkurrenceforvridning på det indre marked. Det Europæiske Fællesskabs miljøministre har med vedtagelsen af femte handlingsprogram "mod en bæredygtig udvikling" påtaget sig en tredobbelt opgave: at sikre retten til et sundt miljø, at klarlægge regler og ansvar, og at integrere miljøaspektet i følgende fem nøglesektorer: landbrug, industri, energi, transport og turisme.

Formandskabet vil lægge vægt på at fortsætte drøftelserne om:

- direktivet om biocider,
- direktivet om integreret forebyggelse af og kontrol med forurening,
- bekæmpelse af klimaændringer med henblik på første samling i klimakonventionen i marts 1995 i Berlin og de fiskale aspekter i forbindelse med bekæmpelse af drivhuseffekten,
- direktivet om luftkvalitet,
- direktivet om vandkvalitet,
- revision af direktivet om risiko for større uheld (Seveso-direktivet),
- ændring af direktivet om beskyttelse af vilde fugle, for at afklare de spørgsmål, som Domstolen har rejst om den juridiske fortolkning af datoerne for jagtsæsonens afslutning,
- forberedelse af tredje samling i De Forenede Nationers Kommission for Bæredygtig Udvikling, såvel i Europa som i resten af verden.

Transportsikkerhed

Forbedring af transportsikkerheden i Europa er et af målene i traktaten om Den Europæiske Union. Omfanget af den del af programmet, der allerede er gennemført siden dets iværksættelse den 1. november 1993, er et bevis på fordelene ved at øge Fællesskabets beføjelser på dette område. Sikkerheden berører hele processen fra konstruktion og udstyr af køretøjer til uddannelse af førerne og harmonisering af deres arbejdsvilkår.

Formålet med at styrke transportsikkerheden er naturligvis at beskytte passagererne. Men styrkelsen skal også bidrage til at beskytte miljøet og til at skabe loyale konkurrencevilkår i forbindelse med den gradvise åbning af transportmarkedet.

Det franske formandskab vil bestræbe sig på at fremme drøftelserne om og udarbejdelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende sikkerhed til søs, forebyggelse af forurening, transport af farlige stoffer, især ad landevej.

Initiativerne til udbygning af jernbanetransporten og den kombinerede transport samt harmonisering og gennemførelse af lovgivningen på det arbejdsmarkedsmæssige og sociale område vil også medvirke til at øge transportsikkerheden.

Sundhed

Det franske formandskab ønsker i forlængelse af de drøftelser, der har fundet sted i 1994, at øge Fællesskabets indsats på sundhedsområdet inden for de rammer, der er afstukket i artikel 129 i traktaten om Den Europæiske Union. Formandskabet vil især fremme arbejdet vedrørende:

- tredje handlingsplan for kræftbekæmpelse og især den del, der vedrører bekæmpelse af rygning,
- programmet til forebyggelse af narkotikamisbrug,
- anden handlingsplan for bekæmpelse af AIDS, udvidet til at omfatte andre smitsomme sygdomme,
- programmet til fremme af folkesundheden.

Formandskabet ønsker også at få konkretiseret udtalelsen i traktatens artikel 129 om, at sundhedsaspektet indgår som led i Fællesskabets politik på andre områder.

4. Gennemførelsen af det indre marked

En effektiv anvendelse af fællesskabsretten

At skabe de lovgivningsmæssige forudsætninger for beskyttelse af levevilkårene er én sag, at sikre borgerne, at denne lovgivning gennemføres effektivt på hele Unionens område, er en anden sag. I øjeblikket er der meget store forskelle mellem de nationale sanktionssystemer, og dette forhold vil uvægerligt skabe konkurrenceforvridning på det indre marked.

Det franske formandskab foreslår at forbedre gennemsigtigheden og ligestillingen af medlemsstaternes sanktioner, således at der kan arbejdes hen imod ensartede sanktioner i alle Unionens medlemsstater i tilfælde af overtrædelse af fællesskabsretten.

Dette forslag skal ses som et supplement til og en videreførelse af det arbejde, der foregår på fællesskabsplan med hensyn til bekæmpelse af svig og beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Det oplæg, som det franske formandskab har i sinde at fremlægge i form af et memorandum, har to formål. Dels at undersøge muligheden for at fastsætte bestemmelser vedrørende de sanktioner, som medlemsstaterne skal vedtage i forbindelse med omskrivningen til national ret af direktiver eller gennemførelsen af forordninger. Dels at overveje, hvorledes man kan forbedre den faktiske anvendelse af fællesskabsretten i alle medlemsstaterne inden for de sektorer, der er særligt vigtige for gennemførelsen af det indre marked.

Offentlige virksomheder

Gennemførelsen af den europæiske fælles akt rejste på ny spørgsmålet om offentlige virksomheders monopol.

Nogle medlemsstater har overvejet at åbne sådanne virksomheder for den fri konkurrence. Frankrig har forelagt Rådet en tekst, som i marts 1994 dannede grundlag for et udkast til et charter om offentlige tjenester. Selv om begrebet "offentlig tjeneste" skal tilpasses til nye vilkår, ligger det dog fast, at dette begreb udgør en vigtig bestanddel i en samfundsmodel, der meget ofte har bidraget til sociale fremskridt.

Frankrig ønsker i sin formandsperiode at give de nødvendige impulser til, at man inden for hver af de berørte sektorer identificerer de særlige egenskaber, som kendetegner virksomheder, der varetager forvaltningen af tjenester af almen økonomisk interesse.

5. Unionens sociale dimension

For at sikre loyal konkurrence for virksomheder og arbejdstagere vil det franske formandskab først og fremmest søge at få vedtaget et fællesskabsdirektiv om udstationering af arbejdstagere i forbindelse med levering af tjenesteydelser. I denne tekst forenes alle målene for den europæiske konstruktion, og den sigter på at bekæmpe illoyal konkurrence mellem virksomheder, at sikre minimumsnormer på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område for arbejdstagerne og fremme fri udveksling af tjenesteydelser.

Gennemførelsen af et egentligt "socialt Europa" kan ikke ske gennem vedtagelse af isolerede foranstaltninger, der har til formål at imødegå virkningerne af liberaliseringen af markedet. Fællesskabspagten om arbejdstageres grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som blev vedtaget ved afslutningen af det franske formandskab for Fællesskabet i 1989, og sidenhen aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der blev indgået af elleve medlemsstater i forbindelse med ratificeringen af Maastricht-traktaten, har skabt mulighed for gennemførelse af en mere ambitiøs social- og arbejdsmarkedspolitik på fællesskabsplan. Frankrig ønsker at gå videre og har sat sig som mål, at der under det franske formandskab udvikles en egentlig europæisk model på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område.

En europæisk model på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område

Med henblik på dette agter Frankrig at sætte ind på tre områder:

- fremme af minimumsnormer på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område i internationale handelsaftaler. Der vil blive forelagt forslag med henblik på at tage hensyn til de sociale og arbejdsmarkedsmæssige mål i udviklingen af samhandelen og i internationale aftaler, og for at tilskynde til samarbejde mellem ILO, WTO og andre internationale organisationer. Det bør som minimum opnås, at man fra alle sider overholder visse grundlæggende regler: forbud mod tvangsarbejde og børnearbejde, ikke-diskrimination med hensyn til beskæftigelse, organisationsfrihed;
- genoptagelse af den sociale dialog på europæisk plan;
- fastlæggelse af konkrete krav til ensartet anvendelse af fællesskabsretsakterne med udgangspunkt i den størst mulige gennemslugtighed i medlemsstaterne.

Forberedelse af fremtiden

For at imødekomme den forventede udvikling på arbejdsmarkedet og især arbejdstagernes stigende gennemsnitsalder, foreslår det franske formandskab følgende to initiativer: seminarer om arbejdstagernes stigende gennemsnitsalder, og en debat om forbedring af lovgivningen på erhvervsuddannelsesområdet.

Det franske formandskab er overbevist om, at Europa ikke kan konstrueres, uden at den sociale udstødelse bekæmpes, og det foreslår derfor, at der vedtages en række pilotaktioner, som finansieres af Den Europæiske Union.

6. Mod et informationssamfund

Den digitale revolution mangedobler hastigheden og kapaciteten for transmission af skriftlige og visuelle data samt lyddata. Den indebærer betydelige økonomiske, teknologiske, sociale og kulturelle udfordringer, som kræver samtidig reaktion fra de offentlige myndigheder og fra de private økonomiske aktører.

Det er først og fremmest op til sidstnævnte at foretage større investeringer, men det er de offentlige myndigheders ansvar at fastsætte spillets regler og at skabe incitamenter til innovation inden for områderne tjenester og udstyr.

Formandskabet vil bestræbe sig på at tilpasse lovbestemmelserne, således at der kan ske en kraftig foregelse af de private investeringer.

Derudover vil det være nødvendigt med pilottjenester på almene områder (inden for sundhed, undervisning, uddannelse), som modtager impulser fra det offentlige, inden man kan gå i gang med markedet for "informationsmotorveje".

Den aktiverende politik, som den amerikanske og den japanske regering fører for at udvikle informationssamfundet, gør det nødvendigt for Europa at sætte ind på at fremme europæiske virksomheders konkurrenceevne, navnlig på markederne for tjenester og teknologisk know-how.

7. Det franske formandskabs prioriteter på landbrugsområdet

Samtidig med, at det vil fortsætte bestræbelserne på at reformere de fælles markedsordninger for vin, frugt og grøntsager samt sukker, vil det franske formandskab i særlig grad sigte mod følgende tre mål:

- udstikke nye perspektiver for markedet for frugt og grøntsager ved at sikre korrekt anvendelse af fællesskabspræferencen, ved at effektivisere markedsstyringsmekanismerne og ved at styrke instrumenterne til regulering af markedsføringen;
- bevare vindyrkningen i Den Europæiske Union og erhvervets konkurrenceevne ved at genskabe en sund balance på markederne, ved at forbedre styringen heraf, navnlig for så vidt angår destillation, ved at forbedre sektorens tilpasningsevne gennem strukturforanstaltninger og ved en kvalitetsforbedring;
- begrænse justeringen af den nuværende fælles markedsordning for sukker til, hvad der kræves for at gøre den forenelig med GATT-aftalerne: ved at bevare fællesskabspræferencen, ved fortsat at indtage en plads på verdensmarkedet og ved at sætte alt ind på at gennemføre en smidig markedsstyring.

Det er ligeledes det franske formandskabs mål:

- at gennemføre de sædvanlige forhandlinger om fastsættelse af priserne for produktionsåret 1995-1996,
- at forenkle den fælles landbrugspolitik ved så vidt muligt at anvende subsidiaritetsprincippet,
- at fortsætte tilpasningen af det europæiske landbrug til den nye internationale kontekst, der er skabt med GATT-aftalerne,
- at fortsætte harmoniseringen af reglerne på sundheds- og plantesundhedsområdet.

For så vidt angår fiskeriet vil det franske formandskab navnlig drage omsorg for, at princippet om fællesskabspræference føres ud i livet, bl.a. ved at fremme harmoniseringen af betingelserne for markedsføring af havets produkter.

8. Handel med tredjelande

Så snart WTO er blevet etableret den 1. januar 1995, bør Den Europæiske Union give sig i kast med forskellige opgaver: at sikre overgangen mellem GATT 1947 og WTO, at nedsætte udvalg til at føre tilsyn med overholdelsen af de forpligtelser, som blev indgået under forhandlingerne, at få indsat en ny generaldirektør i embedet, at iværksætte ordningen for bilæggelse af tvister (især appelorganet).

Desuden skal forhandlingerne fortsættes eller påbegyndes om nye staters tiltrædelse (Kina, Taiwan), om åbning af visse sektorer (stål, luftfart, tjenesteydelser) og om forbindelsen mellem handel og miljø og mellem handel og sociale normer.

Hensynet til europæiske interesser

Det franske formandskab vil drage omsorg for, at Unionen og dens medlemsstater i denne specielt vigtige periode, hvor den nye ordning skal etableres, kommer til at indtage den plads i WTO, som tilkommer dem, således at europæiske interesser kan tilgodeses på bedste vis. Samtidig vil der blive fortsat en række sektorforhandlinger på væsentlige områder såsom luftfart, stål og tjenesteydelser.

Unionens nye medlemsstater skal begynde at anvende Fællesskabets toldtarif over for tredjelande. Der skal indledes forhandlinger med visse tredjelande, der kan tænkes at kræve kompensation i henhold til aftaler, som de nye medlemslande tidligere har indgået og i henhold til artikel XXIV-6 i GATT.

Rådet (almindelige anliggender) vil give Kommissionen alle de direktiver, der er nødvendige for at afslutte forhandlingerne om disse spørgsmål.

*

*

*

II - FREMME AF SIKKERHEDEN I EUROPA

Det er bydende nødvendigt, at Den Europæiske Union hævder sig internationalt, både af hensyn til freden og sikkerheden på hele det europæiske kontinent og for at sikre et tæt samarbejde med Unionens partnere rundt om i verden. Den bør ligeledes gøre en indsats for, at åbningen af dens indre grænser ikke fører til mindre sikkerhed for dens borgerne, bl.a. på grund af visse alvorlige internationale problemer, såsom organiseret kriminalitet og narkotikahandel. Disse tre mål prioriteres også højt af det franske formandskab.

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Med traktaten om Den Europæiske Union, som trådte i kraft den 1. november 1993, blev der indført en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Dette er en væsentlig etape i konstruktionen af den politiske union. I den forbindelse vil Frankrig drage omsorg for, at Den Europæiske Union lever op til sin rolle og sit ansvar på internationalt plan. I første halvår af 1995 ønsker Frankrig at lede den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og Den europæiske Unions forbindelser udadtil hen imod fem særlig højt prioriterede mål.

Styrkelse af sikkerhedsdimensionen i den europæiske konstruktion

Frankrig vil benytte sin formandskabsperiode til at bevidstgøre sine partnere om denne grundlæggende dimension i den europæiske konstruktion i henhold til traktaten, hvori det hedder, at "den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Den Europæiske Unions sikkerhed, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik" (artikel J.4).

Den Europæiske Union vil uddybe sine forbindelser med WEU, således at denne bliver Den Europæiske Unions forsvarskomponent samt den operationelle del af denne komponent. Derfor bør WEU's operationelle kapacitet øges, Europahærens plads i det europæiske militære beredskab styrkes og det multilaterale militære samarbejde fremmes. Arbejdet med oprettelsen af et europæisk våbengentur vil blive fortsat, og det samme gælder samarbejdet inden for satellitovervågning.

Frankrig foreslog i efteråret 1994, at der foretages en fælles analyse af de nye sikkerhedsforhold på det europæiske kontinent med deltagelse af landene i Central- og Østeuropa, som er associerede medlemmer af WEU. Disse overvejelser vil udmønte sig i en hvidbog om sikkerheden i Europa.

Det franske formandskab vil øge sin indsats mod risikoen for spredning af kernevåben. Det vil fortsætte den fælles aktion, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd på Korfu (juni 1994) for i første halvår af 1995 at nå frem til en betingelsesløs forlængelse på ubestemt tid af traktaten om ikke-spredning af kernevåben.

Stabilitet på det europæiske kontinent og forberedelse af de associerede centraleuropæiske landes tiltrædelse

Inden for rammerne af en samlet strategi med henblik på at løse samtlige problemer i det tidligere Jugoslavien vil Frankrig fortsat bestræbe sig på at nå til en afbalanceret fredsordning for området.

Derudover vil Den Europæiske Union søge at skabe betingelser for varig sikkerhed på det europæiske kontinent.

Det er sigtet med konferencen for stabilitet i Europa, som den franske premierminister foreslog i 1993, og som Den Europæiske Union har taget op som en fælles aktion.

I marts 1995 afholdes i Paris konferencen til vedtagelse af stabilitetspagten. Denne pagt, som er en udløber af CSCE, der også vil få ansvaret for den, vil blive et eksempel for etablering af godt naboskab på hele det europæiske kontinent.

De lande i Central- og Østeuropa, som er associeret til Den Europæiske Union gennem Europaaftalerne, ønsker at blive medlemmer af Unionen. Det franske formandskab vil bestræbe sig på at videreføre det arbejde, der allerede er gjort med henblik på deres tiltrædelse, i overensstemmelse med den strategi, der blev vedtaget i Essen. Den strukturerede dialog vil gøre det muligt for dem at blive associeret til Den Europæiske Unions fælles erklæringer, initiativer og aktioner, samt til drøftelserne om forskellige aspekter af deres økonomiske integration. Det franske formandskab vil også lægge stor vægt på arbejdet med hvidbogen om disse landes integration i det indre marked, og det vil afholde seks ministermøder med deltagelse af repræsentanter for landene i Central- og Østeuropa inden for rammerne af den strukturerede dialog. Frankrig vil også bestræbe sig på at fremme indgåelsen af associeringsaftaler med Slovenien og de tre baltiske stater.

Unionen vil uddybe sine partnerskabsforbindelser med Rusland og Ukraine og afslutte forhandlingerne om aftaler med andre af republikkerne i det tidligere Sovjetunionen. Disse republikkers bestræbelser på at skabe en retsstat og indføre markedsøkonomi vil blive støttet. Den Europæiske Union vil navnlig støtte reformprocessen i Ukraine, og herunder påse, at landet overholder sine internationale forpligtelser på sikkerhedsområdet, herunder atomsikkerheden (nedlukning af Tjernobyl).

Styrkelse af forbindelserne med Middelhavslandene

Frankrig vil i første halvår af 1995 bestræbe sig på en afbalanceret åbning af Den Europæiske Union udadtil.

Middelhavsområdet er et område af meget stor betydning for Europa, og det udgør en del af Europas interessesfære med hensyn til udvikling og sikkerhed. Landene omkring Middelhavet har i vidt omfang en fælles skæbne og bør i højere grad optræde i fællesskab.

Det franske formandskab vil bestræbe sig på at fastlægge Unionens strategi for dette nye partnerskab med Middelhavsområdet med henblik på den Europa-Middelhavs-konference, som er blevet bebudet af Det Europæiske Råd på Korfu og i Essen, og som skal afholdes under spansk formandskab i andet halvår af 1995.

Den Europæiske Union har sat sig for at forny de aftaler, som den har indgået med Middelhavslandene. Det franske formandskab vil bestræbe sig på at afslutte de igangværende forhandlinger (Tunesien, Marokko, Israel) og indlede nye (Egypten, Jordan). Det vil søge at afslutte forhandlingerne om toldunionen med Tyrkiet og vil fortsætte arbejdet med Maltas og Cyperns ansøgninger om tiltrædelse af Unionen.

Den Europæiske Union har en væsentlig rolle at spille i fredsprocessen i Mellemøsten, som den allerede har ydet væsentlig støtte til inden for rammerne af en fælles aktion, som blev vedtaget i april 1994. Aktionen omfatter bl.a. en bistand på 500 mio. ecu over fem år til de selvstyrende palæstinensiske områder. Frankrig vil under sit formandskab foreslå, at Den Europæiske Union øger bistanden til landene i området, efterhånden som de tilslutter sig fredsprocessen.

I Golfen vil Den Europæiske Union med fornyet opmærksomhed følge de meget vanskelige problemer i forbindelse med stabiliteten i området. Desuden vil mødet i første halvår af 1995 i Samarbejdsrådet for Golfstaterne (møde på ministerplan mellem Den Europæiske Union og seks Golfstater) være en særlig lejlighed til dialog med landene i området.

Styrkelse af åbnings- og samarbejdspolitikken med AVS-staterne

Over for landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) skal Europa påtage sig sit særlige historiske ansvar i forbindelse med midtvejsrevisionen af fjerde Lomé-konvention, som skal være færdig inden udgangen af februar.

Det franske formandskab vil drage omsorg for, at den omfattende indsats over for AVS-landene fortsættes med oprettelsen af Den 8. Europæiske Udviklingsfond (EUF).

Det vil desuden fortsætte drøftelserne om, hvorledes Den Europæiske Union kan støtte de afrikanske lande i at forebygge konflikter og sikre freden.

Fortsat og udvidet dialog med Unionens andre partnerlande

Det franske formandskab vil bestræbe sig på at udbygge forbindelserne med Unionens vigtigste partnerlande i Asien og Latinamerika i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Essen.

Det lægger navnlig stor vægt på, at der sker en opfølgning af mødet med ASEAN i Karlsruhe og en udvidelse af dialogen med Japan. Indgåelsen af en rammeaftale med MERCOSUR prioriteres højt tillige med en uddybning af forbindelserne mellem Unionen og Mexico.

Den Europæiske Union vil opretholde en nær dialog med sin traditionelle allierede USA. Det franske formandskab vil derfor fortsætte arbejdet med at effektivisere den transatlantiske dialog til gavn for parternes fælles mål.

Forbedring af betingelserne for gennemførelse af FUSP

Under sit formandskab vil Frankrig arbejde for, at de unionsorganer, der medvirker ved fastlæggelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, fungerer efter hensigten. Dets ambition er fremdeles at opbygge et politisk stærkt Europa, som formår at handle og træffe beslutninger, et Europa som resolut hævder sig internationalt og i den forbindelse vedkender sig sin identitet og forfægter sine egne interesser.

2. Sikkerheden inden for Unionen

Med Maastricht-traktatens ikrafttræden er samarbejdet mellem unionsstaterne inden for retlige og indre anliggender blevet institutionaliseret. Dette samarbejde udgør det nødvendige supplement til indførelsen af fri bevægelighed for personer, der får virkning mellem Schengen-medlemslandene i 1995.

Det franske formandskab ønsker dette samarbejde udbygget.

Det vil bestræbe sig på at få afsluttet det arbejde, der allerede er iværksat, navnlig inden for

- asyl og indvandring: ikrafttrædelse af Dublin-konventionen om fastlæggelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, når ratifikationsprocedurerne er afsluttet i samtlige medlemsstater; vedtagelse af teksterne om mindstegarantier i forbindelse med sagsbehandlingen af asylansøgninger og om harmoniseret anvendelse af flygtningebegrebet; vedtagelse af forordningen om den fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere er underlagt visumpligt, og forordningen om indførelse af en fælles visummærkat; fremskridt med konventionen om passage af de ydre grænser.
- politi- og toldsamarbejdet: indgåelse af konventionen om oprettelse af Europol; udvidelse af Den Europæiske Narkotikaenheds mandat som vedtaget af Det Europæiske Råd i Essen; indgåelse af konventionen om toldinformationssystemet.
- det retlige samarbejde: beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser; forenkling af fuldbyrdelsen af domme i ægteskabssager (udvidelse af Bruxelles-konventionen af 27. september 1969); forenkling af udleveringsprocedurerne.
- spørgsmål, som er fælles for disse områder: fastlæggelse af de nærmere regler for finansiering af udgifterne til samarbejdet inden for retlige og indre anliggender; drøftelse af den juridiske rækkevidde af instrumenterne i artikel K.3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union; fortsættelse af arbejdet med konventionen om det europæiske informationssystem; gennemførelse af Berlin-erklæringen af 8. september 1994 om styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af narkotikakriminalitet og organiseret kriminalitet i Europa.

Ud over dette arbejdsprogram ønsker det franske formandskab tillige at lægge vægten på retsstillingen for tredjelandsstatsborgere, som i

mange år har opholdt sig lovligt i Unionen, harmonisering af bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovlig beskæftigelse samt bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika.

Da der findes store indvandrergrepper i samtlige medlemsstater, er det nærliggende, at landene sammen overvejer de vilkår, hvorunder disse befolkningsgrupper modtages og gives opholdstilladelse. En vellykket integrationspolitik er således et fælles mål for alle medlemsstaterne. Afslutningen af drøftelserne om bekæmpelse af racisme og fremmedhad, som vedtaget af Det Europæiske Råd på Korfu, og fastlæggelsen af en samlet strategi for Unionen, som er en af formandskabets prioriteter, skal også bidrage til denne overvejelse.

Formandskabet vil lægge ganske særlig vægt på at forstærke bekæmpelsen af den ulovlige handel med narkotika. Behandlingen af Den Europæiske Unions handlingsplan for bekæmpelse af narkotika (1995-1999), som Kommissionen fremlagde den 15. juni 1994, vil blive fortsat. Arbejdet med at styrke kontrollen ved Unionens ydre grænser og udvikle det praktiske samarbejde mellem de kompetente tjenester med henblik på navnlig at styrke bekæmpelsen af den såkaldte narkotikaturisme må intensiveres.

Der skal endvidere ske en fornyet og udvidet udveksling af oplysninger og kontrolforanstaltninger mellem flere landes toldmyndigheder.

*

*

*

III. STYRKELSE AF DEN EUROPÆISKE KULTUR OG IDENTITET

1. Den audiovisuelle sektor

Den audiovisuelle sektor, der har et stort jobskabelses- og eksportpotentiale, er en af hovedsektorerne for den økonomiske og sociale udvikling.

Den teknologiske udvikling bærer udviklingen af det audiovisuelle marked: på udbudssiden vil indførelsen af digitalteknikken medføre en mangedobling af antallet af radio- og tv-kanaler via satellit og kabel; samtidig forventes efterspørgslen efter audiovisuelle produkter at blive fordoblet frem til århundredets udgang. Husstandenes udgifter til audiovisuelt udstyr vil således stige fra 20 til 40 mia. ecu, medens 4 mio. mennesker direkte eller indirekte vil være beskæftiget i den audiovisuelle sektor i Den Europæiske Union sammenlignet med 1,8 mio. i dag.

Revision af direktivet om grænseoverskridende tv

Sådanne udviklingsperspektiver kræver en indsats på europæisk niveau. En vigtig opgave for det franske formandskab vil være at få revideret direktivet om grænseoverskridende tv af 3. oktober 1989, der samordner reglerne for de audiovisuelle tjenester.

Revisionen af direktivet skal gøre det muligt:

- at øge den europæiske produktionskapacitet;
- at give den enkelte europæiske forbruger lettere adgang til flest mulige europæiske audiovisuelle værker og produkter;
- tilpasse reglerne til den teknologiske udvikling og til de nye tjenester i informationssamfundet, som den audiovisuelle sektor kan drage fordel af;
- at forbedre reglerne for fremme af europæiske værker (bestemmelserne vedrørende kvoter for udsendelse af europæiske værker, investeringsforpligtelser, definition af et europæisk værk samt forholdet mellem film og tv) og anvendelsen af disse regler (indførelse af en ordning for kontrol med direktivets anvendelse).

Disse tilpasninger har til formål at skabe større omsætning af europæiske værker, både inden og uden for Fællesskabet.

Media-programmet

Media-programmet til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri, som skal fornys ved udgangen af 1995, bør centreres om udsendelse og spredning af europæiske værker og fremme nye interventionsformer såsom garantifonde.

Hvad Media II-programmet (1996-2000) angår, har Kommissionen allerede tilkendegivet, at dets sigte bliver industrielt. Med henblik herpå bør tre områder særligt fremmes: uddannelse, udvikling af projekter med en europæisk dimension og styrkelse af produktionen og distributionen.

Kommissionen undersøger endvidere, hvorledes der kan ydes finansiel garanti for investeringerne, og forventes at fremsætte forslag herom til Rådet i første halvår af 1995.

Det, der står på spil for den europæiske audiovisuelle sektor, især dens evne til at tilbyde et alternativ til det, der tilbydes udefra, gør det absolut påkrævet at fastholde en støttepolitik over for programindustrien.

Flersprogethed i Europa

Udviklingen af flersprogethed, som kræver systematisk indlæring af moderne sprog, er af grundlæggende betydning for at kunne drage fordel af den kulturelle forskellighed i Europa. Det er den centrale opgave, ikke blot for den europæiske integrationsbeveægelse, men også for de igangværende teknologiske forandringer. Der kan i den forbindelse nævnes:

- nuanceret udvikling af sprogundervisningen i grund- og videreuddannelsen;
- adgang for brugerne af de fremtidige informationsmotorveje til flersprogede tjenester;

- beskyttelse af borgernes ret til oplysning og udnyttelse af medlemsstaternes sproglige forskelligartethed i Den Europæiske Unions forbindelser med tredjelande.

Frankrig, som vil prioritere denne sag højt, vil i Rådets forskellige organer hævde flersprogetheden via to initiativer:

- et memorandum, der skal sætte en overvejelse i gang mellem De Femten og munde ud i generelle retningslinjer,
- en resolution, der vil blive forelagt Rådet (undervisningsministrene).

2. Uddannelse

Foruden den endelige vedtagelse af uddannelsesprogrammet Sokrates og Ungdom for Europa-programmet vil det franske formandskab navnlig satse på tre hovedinitiativer inden for dette område:

- iværksættelse af det europæiske rammeprogram for erhvervsuddannelse "Leonardo" (1995-1999);
- et initiativ vedrørende uddannelseskvalitet med det formål at fremme udbredelsen af fælles synspunkter på området og udviklingen af evalueringsredskaber;
- en diskussion om forbedring af alle unges grundlæggende kvalifikationer og en effektiv forberedelse af dem til det erhvervsaktive liv.

*

*

*

IV. FORBEREDELSE AF REGERINGSKONFERENCEN I 1996

Endelig vil Frankrig under sit formandskab bestræbe sig på at forberede drøftelserne på regeringskonferencen i 1996 med det formål at gøre Den Europæiske Unions institutioner mere effektive, mere åbne og mere repræsentative.

Overvejelse af institutionernes virkemåde

Det Europæiske Råd fastsatte følgende på mødet på Korfu i juni 1994: "På baggrund af Ioannina-aftalen nedsætter Det Europæiske Råd hermed en refleksionsgruppe til forberedelse af regeringskonferencen i 1996, som skal bestå af repræsentanter for medlemsstaternes udenrigsministre og formanden for Kommissionen. Formandskabet for gruppen varetages af en person, der udpeges af den spanske regering, og gruppen indleder sit arbejde i juni 1995. To repræsentanter for

Europa-Parlamentet vil deltage i refleksionsgruppens drøftelser. Gruppen skal desuden udveksle synspunkter med Den Europæiske Unions øvrige institutioner og organer.

Institutionerne opfordres til, inden refleksionsgruppen påbegynder sit arbejde, at udarbejde rapporter om, hvorledes traktaten om Den Europæiske Union fungerer, således at disse vil kunne danne udgangspunkt for gruppens arbejde."

Parlamentet og Kommissionen har for deres vedkommende allerede taget skridt til at udarbejde deres rapport. Rådet som institution skal også udarbejde sin. Det påhviler det franske formandskab at sikre, at denne rapport bliver udarbejdet. Den bør foreligge i slutningen af maj 1995, da gruppen af udenrigsministrenes repræsentanter skal kunne mødes den 2. juni, dvs. fyrré år efter Messina-konferencen, som i 1955 dannede grundlag for en politisk reaktivering af den europæiske konstruktion, som to år senere mundedé ud i Rom-traktaten.

Det franske formandskab vil bestræbe sig på klart at definere de problemer, der skal løses på regeringskonferencen. De er mange og komplekse. De vedrører samtlige institutioner: Det Europæiske Råd, Rådet, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten og også Regionsudvalget. Deres sammensætning, rolle og indbyrdes forbindelser skal behandles. Så ømtålelige emner som beslutningsprocedurerne og stemmévægtningen skal tages op. Ligeledes vil den europæiske arkitektur stå på dagsordenen.

Frankrig vil sætte skub i disse overvejelser for at sikre, at de resultater, der er opnået inden for Fællesskabet, ikke skal blive anfægtet i forbindelse med fremtidige udvidelser, og at institutionerne er i stand til at bevare Den Europæiske Unions særkende og dynamik, samtidig med at de enkelte medlemsstaters særlige kendetegn respekteres. De, som vil og kan forpligte sig yderligere, skal således have mulighed for at styrke deres solidaritet, navnlig på det monetære og forsvarsmæssige område, således som Maastricht-traktaten i øvrigt åbner mulighed for.